

Нәкыйп Каштанов

КАНАТЛЫ
ЧӘЧӘКЛӘР

* * *

«Мине жый,— ди. Башка төшә
Йомры нарат күркәсә,—
Әбиңнең самавырын
Мин генә гөжләтәсә».

Жыяр идәм мин аларны,
Наратта кәнфит үссә.
«Чөй янына без кирәк,— дид,
Кәнфитләр башка төшсә...

МАЙ КОҢЫЗЫ

Майның жылы киче,
Әни сьер сава,
Ага урамнардан
Парлы сөттәй һава.

Күтәрелә жирдән
Яшел үлән исе,
Баш өстендә йолдыз —
Инде дисбе-дисбе.

Шомырт чәчәкләре
Эңгердә дә яна,
Жемел-жемел исе
Урам буйлап ага.

Чирәмнәргә ятып
Инде җил дә тына,
«Жу-жу» килеп оча
Май коңгызы гына.

Өйалдында ятам
Май коңгызын тыңлап,
Нигә кендез очмый,
Ник оча ул соңлап?

Тәрәзамә коңгыз
Килеп-килеп кага,
Йокы алып килгән
Йомры канатында.

Кара атлар орган,
Атлар йончыганнар.
Арбаларда бара
Авыр кара чаннар.

Тәгәрмәчләр жиргә
Батып-батып бара.
Күз яшьләрен ташый
Арба арты арба...

Жирне казый-казый
Кызып киткән килеш,
Ул бәрәңгеге мин
Күккә аткан, имеш.

Зур бәрәңге төбен
Каердым да аттым —
Килеп чыкмасынмы
Йоп-йомыры алтын.

Кеше күргәнче дип,
Учыма кыстым да
Тизрәк тыгып куйдым
Мөндәрәм астына.

Әни күргән, ахры —
Тавышы сөенә:
«Тизрәк тор, улым,
Бәрәңге суына.

Итне миндә пычак кисә,
Кыяр чәнчи чәнечке.
Син әйтмешли,
 чәшке дә мин —
Кичә Мәрьям чәй эчте.

Син кителсәң: «И хәерсез,
Бигрәк юка», — диләр.
Мин ватылсам,
 зарланмыйлар —
Өйгә бәхет юрыйлар.

3

...Яле, Мәрьям, аш аша.
Кашыгың белән тәлинкәң
Юкса озак талаша.

Бер-берсен
Уза-уза,
Килер скат
Җәм медуза.

Киләчәк
Дельфиннар да
Безнең белән
Уйнарга.

Аула да
Киләчәк,
Куркытып
Йөриячәк.

Фонтан атып
Болытка,
Киләчәк
Олы кит та.

Ташбока
Килеп җитәр,
Малайлар
Аны җигәр.

Диңгезле
Булу ансат,
Тау кадерле
Тоз тапсак...

ШИКӘР КОМЫ ЧҮЛӘ

Шикәр комы чүлендә
Аклыктан күз камаша:
Ак барханнар өстендә
Ак болытлар — тамаша.

Баллы көлтә кымшанмый да,
Гүя тора сакта ул.
Офыкларга карый кебек
Шикәрләнгән саксаул.

Беркем килми ялтыр чүлгә,
Үтми хәтта дөяләр дә.
Машиналар килсен иде
Шикәр комы төяргә.

Син калыксаң,
Йолдыз читка
Ковелмас —
Чәчәгеңә
Тулыр энжә
Һәм алмаз.

Таң атканда
Йолдызларны
Алып син,
Күл төбенә
Төш, төнбоек,
Ял ит син.

2

— Төнбоексыз
Булыр иде
Көн боек.
Исемем дә
Көнбоекмы? —
Төнбоек!

Минем белән
Бергә калка
Кояш та.
Күрәсезме,
Тамчылар бар
Кояшта.

Чәчәгемдә
Кояш йоклый
Изәрәп.
Мин калыksam,
Таңнар ата
Тизерәк.

Су өстенә
Канат жәйсә
Кичке таң,
«Кайт, кояш!» — дип,
Бытбылдыкны
Кычкырттам.

А-ДАШ-КАН

«А-у-у, а-у-у», —
дип карурманда
Кем ауылын эзли анда?

КОЯШ ЯФРАК АСТЫНДА

Жиргә кояш төшкән —
Жир жиләге пешкән:
Табан пешәр — бас кына.
Кояш яфрак астында.
Таңнар ата гел моннан —
Кояш монда төн кунган.

ӘҺӘ-ҺӘЙ!

— Һәй! — дип кычкырдым,
Миңа урап кайт, аваз!
Алды-китте тавышымны
«Әһә-һәй»ләп кайтаваз.

МАКТАНЧЫК ЧЕБЕН

«Югары утырам!» — дип
Эйтеп бетерми сүзен,
Мактанып жилпенгәндә,
Жил алып китә үзен.

Яңгыравык канатына
Утыртты да очты ул.
Тау башларын,
карурманны,
Болыннарны кочты ул.

Сөт,
Эремчек,
Каймак
Савытсыз да төмле.
Кәнфит-шоколадлар
Кәгазьсез дә ямьле.
Арчылган алмалар,
Арчылган бананнар
Алып кайтсам,
Кем мине яманлар?!

— Әй, чиләк туган,
Чиләк туган,
Өйдә күп утырып
Башыңа да
Чүп тулган.

— Чыгармасаң иде
Сүземне дә чүпкә.
Бар минем сиңа
Үпкә.

Алып кайтканыңның
Яртысыннан күбе,
Дәресең әйтимме,
Чүпнең дә чүбе!

Кабык,
Сөяк,
Кылчык,
Балан-чия төше,
Шешә,
Тартма,
Капчык,
Төргәк кәгазь ише.

Ничек ризык булып
Табыннарга менсен?!
Тураган белә, диләр,
Ашаган да белсен...

Әгәр мине тыңлап
Торса хужабикә,
Минем белән генә
Йөрер кишеткә.

МИҢА БИШ ЯШЬ

Марсельгә

Иртән торсам, әй гажәеп:
Бәллүр вазада — биш алма;
Тәлинкәдә — биш салма;
Өчпочмагымда —
биш почмак;
Аны татлы карбыз кочмак.

Хәтта торт та биш катлы,
Һәм чәкчәге бик татлы.

Гел биш тә биш,
Гел биш тә биш —
Нигә бу алай икән?!
Бүген нинди сер бар,
дисәм, —
Мин зур үскәнмен икән.
Миңа бүген —
биш яшь икән.
Биш яшь икән...

Су буенда, шома сазда
Кама эзе,
Каз эзе;
Тагын әллә нинди эзләр —
Йөргән бугай
Яз үзе!

КАНАТЛЫ ЧӘЧӘК

I

Чәчәкләрнең күбәләктәй
Килә бик тә очасы.
Болыннарны,
Болытларны
Оча-оча кочасы.

Буй житмәгән кояшка да
Бик тә килә кунасы.
Килә йолдыз арасында,
Чыкларда коенасы.

ӘЙ. АККОШ...

- Әй, аккош, аккош,
Син нигә ак?
— Кыйгак, кыйгак, кыйгак,
Мин диңгез күбегендә тудым.
Мин шуңа ак. Шуңа ап-ак!